

Motion till riksdagen

1988/89: So510

av Stina Gustavsson och Ingbritt Irhammar
(båda c)

Patientjournalagen

Patientjournalagen som antogs av riksdagen våren 1985 och som gäller från den 1 januari 1986 kom även att innefatta krav på signering av journalanteckning.

Utredningen som låg till grund för lagens tillkomst ansåg inte att ett sådant krav var relevant. Bland annat anförde utredningen att vid en vårdcentral med åtta läkare skulle signeringstvånget kräva en extra läkartjänst. Därtill skulle journaler kunna bli liggande i avvaktan på att berörd läkare hade tid.

Ute i landet brottas sjukvården med påtvingade besparingar med så liten effekt som möjligt på det direkta sjukvårdsarbetet. Från flera håll, både inom primärvården och vid sjukhusens kliniker, påtalas signerings- tvånget som en onödig hantering. Den tid som vårdpersonal och sekreta- riats lägger ner på signering och omständlig journalhantering borde, som vi ser det, på ett bättre sätt kunna användas i den direkta vården.

Riksdagen har vid flera tillfällen behandlat frågan om ett upphävande av signeringstvånget av journalanteckningar. Vid senaste behandlingen an- förde socialutskottet "att den som låter föra in en uppgift i en patientjour- nal är ansvarig för uppgiftens riktighet oavsett om signering skett eller inte".

Vi anser, med hänvisning till dels socialutskottets uttalande, vilket vi instämmer i, och dels de många signaler som kommer från de direkt berörda i vården, att socialstyrelsen bör få i uppdrag att företa en utred- ning. Denna utredning bör belysa vad patientjournalens signeringskrav har inneburit för vården, samt om detta krav kan avskaffas eller ändras.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om signeringskrav av patientjournaler.

Stockholm den 25 januari 1989

Stina Gustavsson (c)

Ingbritt Irhammar (c)